

VIII.
Ulusal Çocuk Cerrahisi
Hemşireliği Kongresi

8-11 Eylül 2004 / 8-11 September 2004
BURSA

Kongre Programı ve Bildiri Özetleri

VIII. Ulusal Çocuk Cerrahisi Hemşireliği Kongresi
8-11 Eylül 2004 / 8-11 September 2004, BURSA

Onursal Başkan

Prof. Dr. Deniz ŞELİMEN

Marmara Üniversitesi HYO

Çocuk Cerrahisi Hemşireliği Derneği Yönetim Kurulu

Başkan - Yük. Hem. Birsen EROĞLU

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi

Başkan Yardımcısı - Zahide DOĞAN

İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi

Sekreter - Nurşen ALTUĞ

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi

Sayman - Fatma AKSOY

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi

Üye - Ümit ARSLAN

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi

Üye - Behiye ULUSOY

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi

Üye - Mine BOYACI

Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Kongre Düzenleme Kurulu

Yük. Hem. Şükran KAYNAR

Kongre Başkanı

Nilüfer VATANSEVER

Kongre Sekreteri - Yük. Hem.

Naciye KOYUNCU

Düzenleme Kurulu Üyesi

Meliha FERİK

Düzenleme Kurulu Üyesi

Kongre Bilimsel Kurulu

Prof. Dr. Deniz ŞELİMEN

Marmara Üniversitesi HYO

Prof. Dr. Zeynep CONK

Ege Üniversitesi HYO

Prof. Dr. Sevgi HATİPOĞLU

GATA HYO

Doç. Dr. Suzan YILDIZ

İ.Ü.F.N. HYO

Doç. Dr. Fatma Eti ASLAN

Marmara Üniversitesi HYO

Doç. Dr. Sema YAZICI KUĞUOĞLU

Marmara Üniversitesi HYO

Doç. Dr. Aklime DİCLE

Dokuz Eylül Üniversitesi HYO

Doç. Dr. Firdevs ERDEMİR

Başkent Üniversitesi HYO

Yrd. Doç. Dr. Bahire BOLIŞIK

Ege Üniversitesi HYO

Yrd. Doç. Meryem YAVUZ

Ege Üniversitesi HYO

Yük. Hem. Birsen EROĞLU

Ege Üniversitesi Çocuk Cerrahisi AD.

KONGRE PROGRAMI

8 Eylül 2004 - Çarşamba

- 13:00-15:00 **Stoma Kursu**
Prof. Dr. Deniz Şelimen (M.Ü. H.Y.O.)
- 15:00-15:30 **Kongre açılışı**
- 15:30-17:00 **Workshop**
Çocuklarda Total Parenteral Beslenme
Oturum Başkanı: Prof. Dr. Hasan Doğruyol
(U.Ü. Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi A.D.)
- Total Parenteral Beslenme Nedir? Endikasyonları.
Doç. Dr. İrfan Kırıştioğlu (U.Ü. Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi A.D)
- Total Parenteral Beslenme Uygulaması
Prof. Dr. Nilgün Köksal (U.Ü. Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları A.D)
- Total Parenteral Beslenen Çocuklarda Hasta Takibi ve Kateter Bakımı
Hem. Naciye Koyuncu (U.Ü. Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi A.D)
- Total Parenteral Beslenmede Kullanılan Solüsyonlar
Feyza Akan (U.Ü. Diyet Uzmanı)
- 17:00-17:30 **Kahve Arası**
- 19:20-22:00 **Açılış Kokteyli - Holiday Inn Hotel**
- 09 Eylül 2004 – Perşembe
- 08:30-10:30 **Panel**
Çocuk Cerrahisinde Enfeksiyon Kontrolü
Oturum Başkanları: Prof. Dr. Mustafa Hacımustafaoğlu
(U.Ü. Fak. Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD)
Yük. Hem. Muazzez Altay (U.Ü. Tıp Fak. Hastanesi Cerrahi Bölümler Başhemşiresi)
- Konuşmacılar:** Yenidoğan Cerrahisinde Enfeksiyon Kontrolü
Yük. Hem. Nilüfer Esentürk (İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fak. Çocuk Cerrahisi AD)
- Çocuk Cerrahisi Ünitelerinde Hastane Enfeksiyonu
Şükran Sütçü (U.Ü. Tıp Fak. Hastanesi, Enfeksiyon Kontrol Hemşiresi)
- VRE – MRSA
Yük.Hem. Pakize Balay Aygün (İ.Ü.Cerrahpaşa Tıp Fakültesi)
- 10:30-11:00 **Kahve Arası**
- 11:00-12:30 **Konferans**
Tümör Tanısı Konmuş Hasta ve Ailelerine Yaklaşım
Oturum Başkanı: Prof. Dr. Deniz Şelimen (M.Ü. H.Y.O)
Konuşmacı: Corry van der Hoed – Heerschop (Hollanda)

- 12:30-14:00 **Öğle Yemeği**
- 13:30-14:00 **Köşebaşı toplantısı**
Fetal tanı ve tedavi yöntemleri
Konuşmacı: Yük. Hem. Birsen Avcı (DEÜ, Fetal Tanı ve Tedavi Merkezi, İzmir)
- 14:00-16:00 **Konferans**
Aile Merkezli Hemşirelik Yaklaşımı
Oturum Başkanı: Prof. Dr. Sevgi Hatipoğlu (GATA, H.Y.O.)
Konuşmacı: Prof. Dr. Zeynep Conk (E.Ü., H.Y.O.)

16:00-16:30 **Kahve Arası**

16:30-18:30 **Panel**
Endoskopik Yaklaşımlar
Oturum Başkanı: Prof. Dr. Nüvit Sarımurat (İ.Ü. Tıp Fak. Çocuk Cerrahisi AD)

Konuşmacılar:

Endoskopilerde Hemşirelik Yaklaşımları
Meliha Ferik (U.Ü. Tıp Fak. Ameliyathanesi, Çocuk Cerrahisi Hemşiresi)

Laparoskopik İlkeler

Yük. Hem. Fatma Aksoy (E.Ü. Tıp Fak., Çocuk Cerrahisi AD)

20:00-24:00 **Gála yemeği - Montania Hotel, Mudanya**

10 Eylül 2004 – Cuma

08:30-10:00 **Serbest bildiriler**
Oturum Başkanları:
Doç. Dr. Suzan Yıldız (İ.Ü. Florance N, H.Y.O.)
Yük. Hem. Naciye Ergün (U.Ü. Tıp Fak., Hastane Başhemşiresi)

Hirschsprung hastalıklı olgularda definitif ameliyat sonrası barsak fonksiyonlarının değerlendirilmesi
M Ataç Uslu, F Kul, T Tiryaki

HB1

Total parenteral beslenmenin yenidoğanlarda antropometrik değerler ve metabolizma üzerindeki erken ve geç dönem etkilerinin değerlendirilmesi:ön rapor
Ş. Dinçer, H. Bakıcı, S.Bilban, M. Yurtçu

HB2

Çocuk cerrahisi servisinde yatan hasta yakınlarının memnuniyetinin araştırılması
H. Bakıcı, S.Bilban, Ş. Dinçer, M. Yurtçu

HB3

Günübirlik cerrahi hastalarında ameliyat sonrası bulantı kusmanın incelenmesi
M Polat, Ü Arslan, M Yavuz, A İslamoğlu

HB4

Günübirlik cerrahi hemşire bakım formlarının kalite güvenliğinin incelenmesi
E Dolgun, M Polat, S Ertürk, A İslamoğlu, M Yavuz, Ü Arslan

HB5

Çocuklarda laparoskopik appendektomi
B Eroğlu, F Aksoy, A İslamoğlu, D Selvili

HB6

Laparoskopik girişimlerde termos kullanımı
B Şahiner

Fleksible endoskopi deneyimimiz
Z Eryıldız, R Vargün, M Fedakar, B Bahadır, A Yağmurlu

Yenidoğan ve çocuk cerrahisi kliniklerinde damar içi kateterlerin irigasyon iş-
lemlerinin değerlendirilmesi
Ç Toprak, D Özkan, G Yüksel, H Şener

10:00-10:30 Kahve Arası

10:30-12:00 Panel

Çocuk Gözüyle Çocuk Cerrahisi

Oturum Başkanları:

Uzm. Hem. Kamuran Tombul

(U.Ü. Tıp Fak. Hastanesi Özellikli Bölümler Başhemşiresi)

Yük. Hem. Birsen Eroğlu (E.Ü. Tıp Fak., Çocuk Cerrahisi AD)

Konuşmacılar:

Çocuk Gözüyle Fiziki Ortam ve Renkler

Uzm. Hem. Zahide Doğan (İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi AD)

Çocuk Cerrahisi Kliniğinde Oyun ve Aktivitelerin İyileşme Sürecine Etkilerinin
Araştırılması

Yük. Hem. Şükran Kaynar (U.Ü. Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi A.D)

Çocuk Cerrahisinde Çevre ve Aktivitelerin Önemi

Psikolog Habibe Cevher (Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi A.D)

12:00-18:30 Öğle Yemeği ve İznik Gezisi

19:30-22:00 Akşam Yemeği - Botanik bahçesi

11 Eylül 2004 – Cumartesi

08:30-10:30 Serbest Bildiriler

Oturum Başkanları:

Doç. Dr. Münevver Kılıç (E.Ü. H.Y.O., Emekli Öğretim Üyesi)

Doç. Dr. Sema Kuşuoğlu (M.Ü. H.Y.O)

Küvöz ve açık yatakta hasta takibinin vital bulgular ve sistem fonksiyonları üze-
rine etkilerinin karşılaştırılması

T Şanlı, A Duman, Ş Dikmen, B Sezdi, G Karagüzel, M Melikoğlu

HB10

Yabancı cisim aspirasyonlarında risk faktörleri

E Koçak, S Demirtaş

HB11

Çocuklarda yanlışlıkla korozif madde alımını etkileyen faktörler

B Yaman, S Demirtaş

HB12

Özefagus dilatasyon şekillerine göre kullanılan dilatörlerin özellikleri

Y Ulus

HB13

	Fleksible endoskopi deneyimimiz <i>N Güder, N Ünalmiş, N Esentürk, Z Doğan</i>	HB14
	Çocuklarda uygulanan fiziksel tespite ilişkin hekim ve hemşire görüşlerinin incelenmesi <i>R Ekti Genç, B Eroğlu, S Şenol, A San Turgay, A Islamoğlu</i>	HB15
	Alaturka mı, alafranga mı? <i>N Emir, Ulman, A Avanoğlu</i>	HB16
	Meram ilçesi ilköğretim çağı çocuklarının enürezis sıklığı <i>S Bilban, Ş Dinçer, H Bakıcı, M Yurtçu</i>	HB17
	Videoürodinaminin spinal patolojisi olan hastaların değerlendirilmesindeki yeri <i>N Ünalmiş</i>	HB18
10:30-11:00	Kahve Arası / Coffee break	
11:00-11:45	Panel Sıvı, İlaç ve Kan Uygulamalarında Doğru Yaklaşımların İrdelenmesi Oturum Başkanı: <i>Doç. Dr. Firdevs Erdemir (Başkent Ü. H.Y.O.)</i> Konuşmacılar: İlaç Uygulamaları <i>Yük. Hem. Nilüfer Vatansever (U.Ü. Tıp.Fak. Çocuk Cerrahisi AD)</i> Kan ve Kan Ürünleri Uygulamaları <i>Yük. Hem. Ayşe Zora (M.Ü. Tıp. Fak. Çocuk Cerrahisi AD)</i> Sıvı Uygulamaları <i>Uzm. Hem. Nurşen Altun (E.Ü. Tıp. Fak. Çocuk Cerrahisi AD)</i>	
11:45-12:30	Değerlendirme ve Kapanış	

HIRSCHSPRUNG HASTALIKLI OLGULARDA DEFINİTİF AMELİYAT SONRASI BARSAK FONKSİYONLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

M Ataç Uslu, F Kul, T Tiryaki

SSK Ankara Çocuk Hastalıkları Eğitim Hastanesi, Çocuk Cerrahisi Kliniği, Ankara

Cerrahi tedavisi başarı ile yapılan Hirschsprung hastalıklı (HH) olguların izleminde kabızlık, enkoprezis, gayta inkontinansı, enterokolit ve barsak motilite bozuklukları ile ortaya çıkan sorunlar gözlenebilmektedir. Hirschsprung hastalığı nedeni ile opere edilen olgularda olası barsak fonksiyon bozukluklarını değerlendirmek amacı ile Kliniğimizde 2000- 2003 yılları arasında HH tanısı ile opere edilen olgular değerlendirildi. Hastaların yakınmaları ve barsak fonksiyonlarını değerlendirmek üzere hazırlanan anket ulaşılabilen aileler ile yüz yüze yapılan konuşmalarla dolduruldu. Anket uygulaması sırasında 3 yaş ve üzerinde olan 18 erkek, 2 kız toplam 20 olgu değerlendirmeye alındı. Olduların %74'ünün haftada 3 ile günde 3 kez arasında gayta çıkardığı belirlendi. 10 olgumuz (%52) tuvaletinin geldiğini daima hissederken sadece 8 olgumuz uygun yer ve zamana kadar gaytasını tutmayı başarabildiği gözlemlendi. %68 olgumuzda sosyal uyum problemi belirtilmez iken 6 olgumuzun oral laksatif kullanmaya devam ettiği, 4 olgumuzda ise aralıklı rektal enema kullanıldığı saptandı.

HH nedeni ile opere edilen olguların izleminde kabızlık, enterokolit, gayta inkontinansı sıklıkla karşılaşılan problemler olarak karşımıza çıkmaktadır. Hastaların çoğu sürece adapte olarak uyum sağlamış olsalar dahi ameliyat sonrası dönemlerinde de yakından izlenmesi çıkacak olan sorunların erken ve yerinde tedavisini sağlamak açısından önemlidir.

* * *

POSTOPERATIVE EVALUATION OF BOWEL FUNCTION HIRSCHSPRUNG'S DISEASE AFTER DEFINITIVE OPERATION

SSK Ankara Children's Hospital, Pediatric Surgery Clinic, Ankara

Surgery for Hirschsprung's disease (HD) generally results in a satisfactory outcome, but follow-up studies have documented long term problems with constipation, encopresis, enterocolitis and motility disturbances in a minority of patients. We evaluated the functional results of the children who were operated HH between 2000 and 2003. Clinical information about previous treatment was taken from the medical records. 20 patients who were older than 3 years old and their parents were interviewed by detailed questionnaire. There were 20 children (18 males and 2 females). 74 % of the patients defaceted between 3 times a day to 3 times a week. Only eight patients hold back the faeces proper time and place for evacuation. 68% of patients had no social adaptation problem. 6 patients went on use oral lacsative, four patients used frequently rectal enemas. Constipation, encopresis, enterocolitis and motility disturbances were encountered frequently in patients with operated for HD. Although most of the patients were adadoted to the condition, regular follow-up become very important to solve clinical and functional problem properly.

TOTAL PARENTERAL BESLENMENİN YENİDOĞANLARDA ANTROPOMETRİK DEĞERLER VE METABOLİZMA ÜZERİNDEKİ ERKEN VE GEÇ DÖNEM ETKİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ:
ÖN RAPOR

Ş Dinçer, H Bakıcı, S Bilban, M Yurtçu

Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi AD, Konya

Amaç: Yenidoğan yoğunbakım ünitelerinde tedavi protokolünün ana parçasını total parenteral beslenme (TPB) oluşturmaktadır. Parenteral beslenen çocukların büyük bir kısmını düşük doğum ağırlıklı ve cerrahi hastalığı olan bebekler oluşturur. Çalışmamızda cerrahi hastalığı olan yenidoğanlarda TPB'nin erken ve geç dönem etkilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Haziran 2004 tarihine kadar olan 12 aylık süre içinde, gastroşizis, omfalosel, diyafram hernisi, duodenal obstrüksiyon, izole özofagus atrezisi, intestinal atrezi ve umbilikal kord hernisi tanısı ile kliniğimizde yatan, 2'si prematür, 7'si matür 9 yenidoğan hasta çalışmaya alındı. TPB programında hastaların günlük kalori gereksinimi 100 kal/kg (3 gr/kg protein, 3 gr/kg lipid, 15 gr/kg dekstroz olmak üzere) hesaplanarak, birinci gün totalin 1/3'ü, ikinci gün 2/3'ü ve üçüncü günden itibaren tam doz verilmesi planlandı. TPB alan yenidoğanların erken dönemde günlük; ağırlık ve tam idrar değerleri, haftalık; antropometrik (ağırlık, boy, baş çevresi, üst-orta kol çevresi), ölçümleri, biyokimyasal ve elementel değerleri, iki haftalık aralıklarla da hormonal değerleri incelendi. TPB'nin geç dönem takiplerinde ise tedavinin 1., 2., 3., 6. ve 12. aylarında hastaların antropometrik ölçümlerine (ağırlık, boy, baş çevresi, üst orta kol çevresi), biyokimyasal, elementel ve hormonal değerlerine bakıldı.

Bulgular: Çalışmamızdaki hastaların TPB'ye başlama zamanı ortalama 9.25 ± 6.98 gündür. Hastalara TPB uygulama süresi ortalama 14.3 ± 9.82 gün oldu. TPB desteği alan hastaların erken dönemde ve 1 yaşına kadar olan geç dönem takiplerinde, antropometrik ölçümleri, biyokimyasal, elementel ve hormonal değerlerinde anlamlı değişimlerin olduğu saptandı.

Sonuç: TPB desteği alan yenidoğanlarda tedavinin etkinliğinin ortaya konulabilmesi ve tıbbi bakımın kalitesinin artırılabilmesi için; hastaların TPB desteği aldıktan sonra uzun süreli takiplerinin yapılması uygun olur.

* * *

EVALUATION OF EARLY AND LATE PERIOD EFFECTS OF TOTAL PARENTERAL NUTRITION ON ANTROPOMETRIC VALUES AND METABOLISM IN NEWBORNS

Selçuk University Meram Faculty of Medicine, Department of Pediatric Surgery, Konya

Purpose: Main part of management protocol consist of total parenteral nutrition (TPN) in newborn intensive care units. Most of the children parenterally fed consist of babies who have surgical disease and low birth weight. In this study, early and late period effects of TPN were evaluated.

Method and Material: 9 newborn patients, who were diagnosed as having gastrochisis, exomphalus, congenital diaphragmatic hernia, duodenal obstruction, isolated esophagus atresia, intestinal atresia, and umbilical chord hernia were hospitalised during the 12 months' period. 7 of the 9 children were mature, and 2 were premature. The calori need of the patients having been calculated in TPN programme as 100 calori/kg (3 gr/kg protein, 3 gr/kg lipid, 15 gr/kg dextrose). It was planned to give them 1/3 of the total on the first day, 2/3 on the second, and the full dose after the third day. Daily weight and complete urinary values for early period; weekly antropometric (weight, length, periphery of the head, periphery of proximal and distal) measures, biochemical and elementhal values, and hormonal values every 2 weeks were evaluated. Antropometric measures (weight, length, periphery of the head, periphery of proximal and distal arm), biochemical and elementhal values, and hormonal values were evaluated for 1, 2, 3, 6, and 12 th months in late period following of TPN.

Result: In our study the proper time for the patients to begin taking TPN was mean 9.25 ± 6.98 days. Duration of TPN application for patients was mean 14.3 ± 9.82 days. It was determined in our study that there were significant changings regarding antropometric (weight, length, periphery of the head, periphery of the proximal and distal arm measures), biochemical, elementhal, and hormonal values at early and late period followings of the patients who had TPN support.

Conclusion: It will be appropriate to follow the patients for long periods after they have TPN support in order to identify the effectiveness of management and to increase the quality of the medical care on newborns who had TPN support.

ÇOCUK CERRAHİSİ SERVİSİNDE YATAN HASTA YAKINLARININ MEMNUNİYETİNİN ARAŞTIRILMASI

H Bakıcı, S Bilban, Ş Dinçer, M Yurtçu

Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi AD, Akyokuş-Konya

Amaç: Kliniğimize ameliyat olmak üzere yatırılan hastalara verilen tıbbi veya tıbbi olmayan bakım hizmetlerinden hasta yakınlarının memnuniyetini araştırmak.

Yöntem: Çocuk Cerrahisi Kliniğine son 6 ay içerisinde ameliyat olmak üzere yatırılan hastaların rastgele olarak seçilen refakatçilerine, hastaneden ayrılırken kaldıkları süre içerisindeki memnuniyetlerini sorgulamak amacıyla bir anket çalışması yapıldı. Hasta yakınının demografik bilgileri yanında yattığı süre içinde çocuğun hastalığı ve ameliyatı hakkında yeterli bilgi verilip-verilmediği, hasta yakınının ilgili hekiminden, hemşireden, hastanın tıbbi bakımından, gösterilen ilgiden, verilen yemekten, ziyaret uygulamasından ve servis ortamından memnuniyeti sorgulandı.

Bulgular: Değerlendirmeye alınan 87 hasta yakını ortalama 10.58 ± 17.71 gün hastanede kaldı. Hastaların % 98'nin yanında tek, %2'nin yanında birden fazla yakını refakat etti. Hasta yakınlarının % 67.3'ü kentsel, % 32.7'si kırsal kesimden olup, bunların % 88.5'ni anne, % 4.8'ni baba ve % 6.7'sini diğer yakınları oluşturmakta idi. Hasta yakınlarının %76'sı ilköğretim, % 9.6'sı lise, % 8.7'si yüksekokul mezunu olup, %5.8'i okur-yazar değildi.

Hastaların %24'ünde inguinal bölge hastalığı, % 12.5'inde yenidoğan hastalığı, %9.6'sında üriner sistem hastalığı %4.8'i gastrointestinal sistem hastalığı, % 1.9'u malign hastalık ve %47.1'inde diğer hastalıklar mevcuttu. Hasta yakınları hastalık hakkındaki bilgiyi % 68.3 oranında hekimden, %3.8 hemşireden, %26 hekim ve hemşireden ve %1.9 diğer kimselerden öğrenmişledi. Hastalık hakkında yeterli bilgilendirilenler %77.9 ve yeterli bilgilendirilmeyenler %16.3 oranında idi.

Hasta yakınının geldiği yer, öğrenim durumu ve hastanede kalış süresi ile sorulara verilen yanıtlar arasında anlamlı bir farklılık saptanamadı. Hastalığın cinsine göre memnuniyet sorgulandığında, ilgili hemşire bakımında "çok memnunda" anlamlı bir artış saptandı. Çocuğun hastalığı hakkında yeterli olarak bilgilendirildiğini belirtenlerde ilgili hekimden memnuniyetin anlamlı olarak arttığı tesbit edildi.

Sonuç: Kaliteli ve güler yüzlü bakım hasta yakınlarının memnuniyetini artıracak gibi sağlık çalışanlarının başarı oranını da yükseltecektir.

* * *

INVESTIGATION ON GLADNESS OF RELATIVES OF PATIENTS' HOSPITALISED IN PEDIATRIC SURGICAL CLINIC

Selçuk University Meram Faculty of Medicine, Department of Pediatric Surgery, Konya

Purpose: To investigate gladness of the patient relatives about medical and social care on patients hospitalised in order to be operated in our clinic.

Method: A questionnaire was distributed to the relatives of the patients who had been hospitalized for the last 6 months to be operated on, and who were randomly chosen in order to investigate if they were glad about the service they got the during their stay in hospital. They were asked if they had been sufficiently informed about the patient's disease and operation, and if they had been glad about the doctor, nurse, the medical care of the patient, the attitude to them, the food, and the time allocated for the relatives to visit the patient.

Result: The patients' relatives who were given the questionnaires had stayed in hospital for mean 10.58 ± 17.71 days. 98% of patients had one relative who accompanied the patient; 2% had more than one. 67.3% of the patients' relatives were the urban areas, and 32.7% were from rural areas, and 88.5 % of these were mother, 4.8% were father and 6.7% were other relatives. 76% of patients' relatives were graduate of primary school, 9.6% of high school, 8.7% of university and 5.8% were the ones who didn't attend to any school.

24% of patients had inguinal region pathology, 12.5% had newborn disease, 9.6% had urinary tract disease, 4.8% had gastrointestinal tract disease, 1.9% had malign disease, and 47.1% had other disease. Patients relatives had 68.3% of the information needed about the disease via doctor, 3.8% via nurse, 26% doctor and nurse and 1.9% via other people. The number of the ones informed sufficiently about the disease was 77.9% and the ones noninformed sufficiently was 16.3%.

A significant difference was not identified regarding the place the patients' relatives come, from education level and the period they spend in hospital. When the gladness about the nurse care was questioned regarding the kind of the disease, there was a significant increase in "very glad" replay. It was identified that gladness about the doctor increased significantly for the ones who expressed that they had sufficient information.

Conclusion: Qualified and sincere care will increase gladness of the patients' relatives and rise the success rate of the medical staff.

GÜNÜBİRLİK CERRAHİ HASTALARINDA AMELİYAT SONRASI BULANTI KUSMANIN İNCELENMESİ

M Polat, Ü Arslan, M Yavuz, A Islamoğlu

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Günübirlik cerrahi, hastaların hastanede yatmasına gerek duyulmadan diğer ameliyatlara eşdeğer güvenlik ve etkinlikle yapılan, komplike olmayan cerrahi girişimleri kapsamaktadır.

Ameliyat sonrası bulantı-kusma anestezi uygulamalarından sonra, sık karşılaşılan komplikasyonlardan biri olmasına rağmen, tüm cerrahi hasta popülasyonundaki sıklığının %1-43 olduğu bildirilmektedir

Bu çalışma, günübirlik cerrahi ameliyatı olan çocuklarda ameliyat sonrası bulantı kusma görülme oranının incelenmesi amacıyla tanımlayıcı, retrospektif dosya taraması olarak planlanmıştır.

Araştırma, Ege Üniversitesi Çocuk Cerrahisi ABD' da 1 Aralık 2003 – 31 Mayıs 2004 tarihleri arasında ASA I-II, günübirlik cerrahi işlemi uygulanmış 103 çocukla yapılmıştır.

Veriler SPSS for Windows ile sayı, yüzde, ki-kare kullanılarak değerlendirilmiştir.

Çocukların yaş ortalaması 57 ± 43 , % 93,2'sinin erkek, % 52,4' ünün sünnet, en son sıvı (4 ± 15) ve katı (4 ± 17) gıda ile beslenmeme sürelerinin ortalama 11 saat olduğu, ailelerin % 87,4'ünden ameliyat öncesi beslenme ile ilgili imzalı bilgi alındığı, çocukların %57,3' ü maske anestezi, % 99' u sevofluran, % 96,1' i remifentanil verilerek opere edildiği, operasyon sürelerinin 30 ± 215 dakika olduğu, çocukların % 33' ünün ameliyat sonrası 90 dakikada (60 ± 180 dakika) sulu gıdalarla beslendiği, derlenme odasında % 1,9'unda, taburculuk öncesi ise % 2,9'unda bulantı kusma olduğu görülmüştür.

En son sıvı ve katı gıda ile beslenmeme süreleri, anestezi süresi, ameliyat sonrası beslenme süreleri ile bulantı kusma arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki görülmemiştir

* * *

EVALUATION OF POSTOPERATIVE NAUSEA AND VOMITING IN DAY-SURGERY PATIENTS

Ege University Medical Faculty, Department of Pediatric Surgery, Izmir

Day-surgery implies uncomplicated surgical procedures which can be performed safely and effectively equal to other operations, without any need for hospitalization of the patient.

Although, postoperative nausea vomiting is one of the most frequent complications encountered following the anesthetic management, its incidence has been increased between 1% to 43% in all surgically treated patient population.

The present study was designed to determine the incidence of postoperative nausea-vomiting in children who underwent day-surgery, in a retrospective, defining manner.

The study was performed on 103 children who had undergone ASA I-II day-surgery in Department of Pediatric Surgery of Ege University between December 1, 2003 and May 31, 2004.

Statistical analyses were carried out using the SPSS / PC +(version 11.0) computer program. Frequency, percent, mean, average and standart derivation values of variables were determined and chi-square test was used.

The mean age of children was 57 ± 43 months and 93.2 % of patients were male. Circumcision was performed in 52.4 % of children. Time for preoperative restriction of liquid intake and solid nutrition were 4 ± 17 hour, respectively, as the mean time for both was 11 h, preoperative informed consent about nutrition was obtained from 87.4 % of families. Operations were performed by mask anesthesia, in 57.3 % of patients and sevofluran and remifentanyl were used in 99 % and 96.1 % of patients, respectively. The mean operation time was 30 ± 215 min. Thirty-three percent of children was feeded with liquid foods in mean time of 90 min. (60 ± 180 min) and nausea -vomiting was observed in 1.9 % and 2.9 % of them in recovery room and before the discharge, respectively.

There was no statistically significant relation between the nausea-vomiting and evaluated factors, such as restriction time for fluid and solid food intake, anesthesia time, and postoperative feeding time.

GÜNÜBİRLİK CERRAHİ HEMŞİRE BAKIM FORMLARININ KALİTE GÜVENLİĞİNİN İNCELENMESİ
E Dolgun *, M Polat **, S Ertürk **, A İslamoğlu **, M Yavuz ***, Ü Arslan **

*Ege Üniversitesi Ödemiş Sağlık Yüksek Okulu- İzmir

**Ege Üniversitesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

***Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksek Okulu- İzmir

Sağlık bakım sisteminde “kalite”nin klasik tanımı “standartlar ile uygunluk” olarak belirtilmektedir. Bir başka deyişle hastaların standart bakım almalarına yardımcı olur. Kalite güvenliği ise sağlanan servisin değerlendirilmesi ve bu değerlendirme sonucunda gerekli yerlerde düzeltme yapmak için çaba gösterilmesidir. Bu çalışma Ege Üniversitesi Çocuk Cerrahi Anabilim Dalı’nda kullanılan “Günübirlik Cerrahi Hemşire Bakım Formu”nun kalite güvenliğinin incelenmesi amacıyla betimleyici olarak planlanmıştır. Bu çalışma Retrospektif dosya incelenmesi ile yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini; Çocuk Cerrahisi kliniğinde 1 Temmuz 2003- 1 Temmuz 2004 tarihleri arasında günübirlik ameliyat olan hastaların bakımı için kullanılan 303 Günübirlik Cerrahi Hemşire Bakım Formu oluşturmuştur. Verilerin analizi SPSS for windows 11.0 ile yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde; sayı, yüzde, tek yönlü varyans analizi (Anova) testi kullanılmıştır. Günübirlik Cerrahi Hemşire Bakım Formunun Bölümlere göre doldurulma puan ortalamaları incelendiğinde preopretif bölüm doldurulma ortalamasının 35,20 puan (40 puan üzerinden), postoperatif bölüm doldurulma ortalamasının 30,54 puan (40 puan üzerinden), taburculuk bölümü doldurulma ortalamasının 11,34 puan (20 puan üzerinden) olduğu görülmüştür. Genel toplam doldurulma puan ortalamasının 77,08 puan (100 puan üzerinden) olduğu görülmüştür. Yapılan toplantılarda hemşirelere bu formlar ile verdikleri bakımın kalitesi ve uygunluğu hakkında yapılan açıklamalar sonucunda hemşireler bu konuda daha titiz ve hassas olacaklarını belirtmişlerdir. Servis sorumlu hemşiresi ve klinik baş hemşiresinin kontrolleri de bu konudaki durumu düzeltmeye yardımcı olmuştur. Günübirlik Cerrahi Hemşire Bakım Formlarının kalite güvenliğinin incelenmesi ile bu konuda kliniğimizde yaptığımız uygulamanın gözden geçirilmesine, potansiyel problemlerin çözümü yoluyla kaliteli hemşirelik bakımının sağlanmasına ve günübirlik cerrahi hastalarımız için istenen sonuçlara ulaşmamızda bize yardımcı olacaktır.

EXAMINATION QUALITY ASSURANCE OF DAY SURGERY NURSING CARE FORM

The classical definition of the quality in health care is the appropriateness with standards. Namely, it provides a standard health care for all patients. Another term “quality assurance” refers to evaluation of the provided care and to make efforts for the corrections and improvements in needed areas of current service according to results of this evaluation. This study was scheduled in a retrospective manner to evaluate the quality assurance of the day surgery nursing care form used in the department of Pediatric Surgery of Ege University. The day surgery nursing care forms used in our Pediatric Surgery department between July 1, 2003 and July 1, 2004 constituted the objects of the present research. Statistical analysis was performed by SPSS for windows 11.0 program. The data evaluation number, percent, Chi_Square (χ^2) test were used. In the analysis mean values of filling scores of day surgery nursing care forms according to different recording times, the detected values were 35.20 for pre-operative section, 30.54 for the postoperative section (both values were scaled over the score of 40) and 11.34 (over the score of 20) for the discharge section. Overall filling score mean value was 77.08 over the score of 100. In the performed meetings, the nurses were informed about the quality and appropriateness of the care they have given. As a result the nurses have indicated that they will be more fastidious and sensitive. The controls of service responsible nurse and clinic head nurse have been effective in correction of the situation. The evaluation of the quality assurance of the day surgery nursing care forms will provide to scrutinize the our current clinical practice (or application) will make possible a more qualified nursing care by solving potential problems, and will be helpful for us to get desired results for our day surgery patients.

ÇOCUKLARDA LAPAROSKOPIK APPEKDEKTOMİ

B Eroğlu, F Aksoy, A İslamoğlu, D Selvili

Ege Üniversitesi, Tıp Fakóltesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Appendektomi çocuklarda en sık uygulanan acil cerrahi girişimdir. İşlem uzun yıllardır standart açık cerrahi teknikle yapılmasına rağmen, günümüzde laparoskopik yöntem giderek yaygınlaşmaktadır.

Çalışmamızda laparoskopik ve açık teknikle appendektomi uygulanan hastaların operasyon süresi, postoperatif analjezi ihtiyacı, nazogastrik ve üriner kateter kalış süresi, peroral beslenmeye başlama zamanı ve postoperatif hastanede kalış süreleri açısından karşılaştırılması amaçlanmıştır. İstatistiksel değerlendirme SPSS programı ile t testi ve Mann Whitney testleriyle yapılmıştır.

Araştırmanın örneklemi, Ocak 2001- Şubat 2004 yılları arasında appendisit tanılı, 2-18 yaşları arasında (yaş ort: 12.50 ± 3.87), 65' i kız, 146'sı erkek toplam 211 hastadan oluşmuştur. Hastalardan 74'üne laparoskopik, 137'si-ne açık teknikle appendektomi uygulanmıştır. Her grup kendi içinde komplike (gangrenöz, perfore) ve komplike olmayan (akut , flegmanöz) appendisit şeklinde alt guruplara ayrılmıştır.

Gruplar arasında yaş, semptomlar, başvuru saati ve başvuru ile operasyona başlama süresi arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunamamıştır ($P>0,05$). Operasyon süresi laparoskopik appendektomide daha uzun, üriner kateter, nazogastrik sonda kalış süreleri daha kısa, postop analjezi ihtiyacı, peroral beslenmeye başlama süresi ve postoperatif hastanede kalış süreleri ise daha kısa bulunmuştur ($p < 0,05$).

Laparoskopik appendektomi hastanede yatış süresini kısaltan, postoperatif analjezik ihtiyacını, taburculuk sonrası ek bakım maliyetini azaltan, diğer yöntemlere göre kozmetik yararlar sağlayan etkin ve güvenilir bir yöntemdir.

* * *

LAPAROSCOPIC APPENDECTOMY IN CHILDREN

Ege University Medical Faculty, Department of Pediatric Surgery, Izmir

Appendectomy is the most frequently performed emergency surgical procedure in children. Although appendectomy has been performed by standard open surgical technique for many years, laparoscopic technique is preferred currently.

The aim of the present study was to make a comparison between the patients who had undergone standard surgery and ones who had undergone laparoscopic technique by comparing duration of operation, the need for postoperative analgesia duration of nasogastric and urinary catheters, time to begin peroral nutrition and hospitalization time. Statically analyses were performed by SPSS/ PC+(ver 11.0) Computer program, and Student's t test and Mann-Whitney test were used to analyze the data of patients in both groups.

The study included overall 211 patients (65 female, 146 male) between 2 and 18 years (mean age: 1250 ± 387), who had been admitted with diagnosis of appendicitis between January 2001 and February 2004. Seventy-four patients underwent laparoscopic surgery and 137 patients underwent standard open appendectomy. Patients in both groups were also subdivided into complicated (gangrenous, perforated) and uncomplicated (acute, phlegmanous) groups.

There was no significant difference between groups in comparison of age, symptoms, admittance time, time interval between the admittance and beginning of operation ($p > 0,05$).

Despite the prolonged operation time in laparoscopic appendectomy, times for urinary and nasogastric catheter withdrawal, the need for postoperative analgesia, time to begin peroral nutrition, and postoperative hospitalization time of laparoscopic group were significantly less than those of open technique group, ($p < 0,05$).

Laparoscopic appendectomy is a safe and effective method by shortening the duration of hospitalization, lowering the additional care costs after discharge and providing more cosmetic satisfaction than standard technique.

LAPAROSKOPİK GİRİŞİMLERDE TERMOS KULLANIMI

B Şahiner

Dokuz Eylül Üniversitesi Uygulama ve Araştırma Hastanesi, İzmir

Günümüzde az invaziv girişimler tıbbın tüm dallarında ön plana çıkmaya başlamıştır. Laparoskopik cerrahi de bu girişimlerin en yaygın kullanım şeklidir.

İşlem sırasında bir çok gelişmiş alet kullanılmaktadır. Belki de bunların en önemlisi çalışma alanını gösteren optiktir. Optiklerin en iyi performansı verebilmesi hemşirenin hem vaka esnasında hem de sonrasında optiği doğru kullanması, temizlemesi ve koruması ile bire bir ilişkilidir. Çalışma esnasında kirlenen optiği temizlemek için bir çok yöntem uygulanmaktadır. İç ortamda optiği temizlemek için dokuya yapılan temas hem dokuya hem de merceğe zarar vermektedir. En etkili ve zararsız yöntem ise optiğin vücut dışında temizlenmesidir. Temizleyici malzeme ile yapılan işlem optiğin soğumasına neden olmaktadır. Optik batın içerisine tekrar girdiğinde buğulanmaktadır. Bunun için dış ortama aldığımız optiği sıcak serum (SF) ile temizlemek en uygun ve güvenilir temizleme şeklidir.

İşlem esnasında sıvının sıcaklığını korumak zordur. Sürekli sıvı değiştirmek hem kontaminasyonu hem de maliyeti etkilemektedir. Biz bu sorunu alana aldığımız steril bir termos ile çözümledik.

Bu olgumuzda endoskopik cerrahi sırasında optiğin buğulanmasını önlemeye yönelik kullanılan yöntemlerden sıcak su dolu termosun etkinliği gösteren sunumumuzu sizlerle paylaşmak istiyoruz.

* * *

FLEKSİBLE ENDOSKOPİ DENEYİMİMİZ

Z Eryıldız, R Vargün, M Fedakar, B Bahadır, A Yağmurlu

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Günümüzde minimal invaziv cerrahinin giderek yaygınlaşmasıyla birlikte fleksible endoskopik girişimler de çocuklarda sıklıkla uygulanmaktadır.

Kliniğimizde 2001- 2004 yılları arasında fleksible endoskop kullanılarak 70 işlem yapılmıştır. Tanısal özofagoskopi %71 oranında en sık yapılan işlemdir. Ondört hastaya sikleroterapi, 4 hastaya endoskopik band ligasyonu, 2 hastaya beslenme amaçlı perkütan endoskopik gastrotomi yapılmıştır. Fleksible endoskopi malzemelerinin ve videonun, işlem sırasında yerleşimi, çocuğun pozisyonu, işlem sonrasında dezenfeksiyonu eğitilmiş bir ekip çalışması gerektirir.

Bu girişimlerin başarılı ve komplikasyonsuz yapılabilmesi için deneyimli, eğitilmiş ve ileri düzey beceriye sahip bir ekip yanında uygun teknik donanım ve periyodik bakım da önemlidir.

* * *

OUR FLEXIBLE ENDOSCOPIC EXPERIENCES

Ankara University School of Medicine, Department of Pediatric Surgery, Ankara

Currently the tendency toward minimal invasive surgery, has led to the introduction of flexible endoscopic procedures in children.

Between 2001 to 2004, seventy procedures had performed with flexible endoscopy in our clinic. The most common procedure was diagnostic esophagoscopy with 71% ratio. The other procedures were sclerotherapy for fourteen patients, endoscopic band ligation for four patients and percutaneous endoscopic gastrostomy in two children for feeding. Position of flexible endoscopic equipment, video and child during procedure and disinfection of these material require an educated team work.

Beyond the advanced skill of endoscopic practice, proper technical equipment and periodical check-up must be done for the successful and uneventful procedures.

YENİDOĞAN VE ÇOCUK CERRAHİSİ KLİNİKLERİNDE DAMAR İÇİ KATETERLERİN İRİGASYON İŞLEMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ç Toprak, D Özkan, G Yüksel, H Şener

Hacettepe Üniversitesi Çocuk Hastanesi, Yenidoğan Cerrahisi Servisi, Ankara

Yenidoğan Çocuk Cerrahisi kliniklerinde yatarak tedavi edilen hastalara damarıçi kateter aracılığıyla tedavi uygulanmaktadır. Oral beslenen ancak IV tedavisi devam eden hastaların damar içi kateterleri işlem öncesi ve işlem sonrası irige edilerek kullanımının devamlılığı sağlanmaktadır. Biz çalışmamızda irigasyon işlemini SF ve Heparinli SF ile yaparak kullanım süresini ve işlem sayısına etkisini belirleyerek hangisinin daha etkin olduğunu araştırmayı amaçladık.

Araştırmamız Yenidoğan ve Çocuk Cerrahisi Kliniklerinde Mart 2004 ve Haziran 2004 tarihleri arasında yatmakta olan hastalardan 20 'sine uygulanmıştır. 10 hastaya SF ile damar içi kateter irigasyonu diğer 10 hastaya da heparinli SF ile damar içi kateter irigasyonu uygulanmıştır. İşlem esnasında tüm hastalara 22 ve 24 nolu kateter kullanılmıştır. Damar içi kateterlerin takılış ve çıkış tarihi, takılan ekstremité, çıkma-çıkarma nedenleri ve irigasyon sayısı oluşturduğumuz standart formlara kaydedilmiştir. İstatistik analiz SPSS programıyla yapılmıştır.

Toplam 20 hastaya 20 tane damar içi kateter uygulanmıştır. Hem SF'li hem de heparinli SF gruplarında 7'şer hastaya 22 no'lu 3'er hastaya 24 no'lu kateter kullanılmıştır.

SF 'li damar içi irigasyon işlemi yapılan hastalarda Max: 3 gün Min: 1.7 gün

Heparinli damar içi irigasyon işlemi yapılan hastalarda ise Max: 5 gün Min: 1 gündür.

SF ile irigasyon işleminde damar içi kateterin çıkma-çıkarma nedenleri;

Tıkanma % 41.2, Kızarıklık-Ödem % 47.1, 72 Saati Geçmesi % 11.8'dir.

Heparinli SF ile irigasyon işleminde damar içi kateterlerin çıkma-çıkarma nedenleri:

Kızarıklık-Ödem % 31, Kendiliğinden % 10.3, 72 Saati Geçmesi % 24.1, Oral Antibiyotiğe Geçilmesi % 34.5'dir.

Kateterin kalış süresi bakımından SF ile damar içi irigasyon ve heparinli SF'li damar içi irigasyonu arasında % 95 güvenlilik düzeyiyle fark olduğu saptanmıştır. Kullanım süresi ve çıkma çıkarma nedenleri değerlendirildiğinde Heparinli SF'li damar içi irigasyon işleminde kateter kullanım süresinin anlamlı derecede daha fazla olduğu saptanmıştır.

* * *

THE EVALUATION OF IRRIGATION PROCEDURES FOR INTRAVENOUS CATHETERS IN PEDIATRIC SURGICAL CLINICS

Hacettepe University Medical Faculty, Neonatal Surgery Unit, Ankara

Newborn and infants may require catheters for only iv administration of antibiotics.

Irrigation is necessary for the patency to remain in the catheters.

A prospective study was planned to determine the method of irrigation that results in prolonged catheter patency and less complications.

Each 10 patients were irrigated with saline or heparine- saline solution.

Heparine- saline solution resulted in better outcome.

KÜVÖZ VE AÇIK YATAKTA HASTA TAKİBİNİN VİTAL BULGULAR VE SİSTEM FONKSİYONLARI ÜZERİNE ETKİLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

T Şanlı, A Duman, Ş Dikmen, B Sezdi, G Karagüzel, M Melikoğlu
Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Antalya

Amaç: Yenidoğan yoğun bakım ünitemizde tedavi gören hastaların vital bulgularını ve sistem fonksiyonlarını yatak tipi ile ilişkili olarak karşılaştırmak.

Hastalar ve Yöntem: Ocak- Mayıs 2004 tarihleri arasında ünitemize yatan toplam 16 yenidoğan primer hastalıklarından bağımsız bir şekilde ve prospektif olarak değerlendirildi. Bunlardan yedisi küvözde (grup 1), dokuzu açık yatakta (grup 2) izlendi. Hasta grupları; demografik veriler (gebelik haftası, yaş, ağırlık), vital bulgular (vücut ısısı, solunum sayısı, kalp tepe atımı, kan basıncı) ve belli sistemlerin fonksiyonları (periferik oksijen saturasyonu, plasma sodyum, glukoz ve C-reaktif protein düzeyleri) yönünden istatistiksel olarak karşılaştırıldı.

Bulgular: Aralarında istatistiksel fark olmamakla birlikte, grup 1 hastalarda kilo artışı, grup 2'dekilerde ise kilo kaybı saptandı. Vücut ısısı ve periferik oksijen saturasyonu dalgalanmaları grup 1 hastalarda daha az olmakla birlikte bu değişiklikler istatistiksel açıdan anlamlı değildi. İncelenen diğer parametreler için de gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmadı.

Sonuç: Bu ilk bulgularımız, ünitemizdeki koşullar için küvöz ve açık yatakta hasta izleminin bir birlerine anlamlı üstünlük sağlamadığını göstermiştir. Ancak, primer hastalık ile ilgili açık yatakta takibi gerektiren bir endikasyon yok ise, yenidoğanların küvözde izlenmesi ile hem kilo kaybı hem de vital fonksiyonlardaki dalgalanmalar daha aza indirgenebilir.

* * *

COMPARISON OF THE EFFECTS OF INCUBATOR AND OPEN BED CARE ON VITAL SIGNS AND SYSTEM FUNCTIONS

Akdeniz University School of Medicine, Department of Pediatric Surgery, Antalya

Objective: To compare vital signs and system functions of the patients treated in our neonatal intensive care unit in relation with the type of care.

Patients and methods: Between January and May 2004, totally 16 patients admitted to our unit were prospectively evaluated as independent from primary disease. Seven patients were cared in incubator (group 1) and nine in open bed (group 2). Patients groups were statistically compared from the points of demographic data (gestational age, age on admission, weight), vital signs (body temperature, breath rate, heart rate, blood pressure) and certain system functions (peripheral oxygen saturation, plasma sodium, glucose and C-reactive protein levels).

Results: Although there was no statistical difference, group 1 patients gained weight while group 2 patients lost weight. Similarly, fluctuations in body temperature and peripheral oxygen saturation were lower in group 1 patients but the difference was also not significant. There was also no significant difference between the groups for other tested parameters.

Conclusion: These preliminary findings showed that, under our unit conditions, patient care in incubator or open bed has no superiority on each other. However, if there is no a primary disease related indication necessitating open bed care, newborn care in incubator may decrease both weight loss and fluctuations in vital signs.

YABANCI CİSİM ASPİRASYONLARINDA RİSK FAKTÖRLERİ

E Koçak, S Demirtaş

Hacettepe Üniversitesi, İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi, Çocuk Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Yabancı cisim aspirasyonları acil müdahale gerektiren, mortaliteye neden olabilen bir durumdur. Bu çalışmada yabancı cisim aspirasyonu şüphesi ile başvuran hastaların yaş, cinsiyet, çocuğa bakan kişi, servise geliş şekli, servise geldiği yer, beslenme şekli, ve yabancı cisim olup olmadığı, var ise nerede olduğu ve yabancı cismin ne olduğu retrospektif olarak incelenmiş, olayı etkileyen risk faktörlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Çalışma Ağustos 2003-Nisan 2004 yılları arasında yabancı cisim şüphesi ile yatan 80 hastanın dosyaları incelenerek yapılmıştır.

Hastaların 55'ini erkek 25'ini kız, % 58.75'ini 0-2 yaş grubu, % 20'sini 3-4 yaş grubu, % 11.25'ini 5-6 yaş grubu, % 3.75'ini 7-8 yaş grubu, % 6.25'ini ise 8 yaş üstü çocuklar oluşturmaktadır. % 93.75 ine anne- baba, %3,75'ine bakıcı, %2.5'ine büyükanne bakarken yabancı cisim aspirasyonu olmuştur. Hastaların % 50'si kucakta, % 37.5 sedye, %12.5'i ise yürüyerek servisimize gelmişlerdir. Hastaların % 87.5'i acilden başvuru yapmışlardır. Bunların % 21.25'i ise ilk başvurudan hemen sonra servise yatmadan ameliyathaneye alınmıştır. Bronkoskopi yapılan hastaların %26.25'inde yabancı cisme rastlanmamıştır. Yabancı cisim, hastaların % 40.6'sında sağ ana bronşda, % 38.9'ünde sol ana bronşda, % 13.5'inde trakea, % 6.7'sinde ise carinadan çıkartılmıştır. Çıkan yabancı cismin % 74.5'i kuruyemiş, kurubaklagil ve türevleri, % 10.1'i iğne, % 6.7'si oyuncak parçası ve % 8.4'ünü kemik parçası, ot ve diğerleri oluşturmaktadır.

Yapılan araştırma sonucunda yabancı cisim aspirasyonu erkeklerde kızlara oranla daha sık rastlanmıştır. 4 yaş altı çocuklarda daha fazla görüldüğü, beslenme şekli ile bağlantılı olmadığı saptanmıştır. Aspirasyonları önlemek için 4 yaş altı çocukların kuruyemiş, küçük oyuncak parçası, iğne ve kurubaklagillerden uzak tutulmalıdır. Bunun için ebeveynler, özellikle anneler bu konuda eğitilmelidir.

* * *

RISK FACTORS IN FOREIGN BODY ASPIRATION

Hacettepe University Medical Faculty, Department of Pediatric Surgery, Ankara

Foreign body aspiration is an emergency state which can cause mortality. in this article, we examined the age, sex, of child(ren), the responsible people who look after child(ren), the way the child(ren), came to service, and the type of foreign body if present, in the children with suspect of foreign body aspiration. the aim of this article is to determine the risk factors of foreign body aspiration.

ÇOCUKLARDA YANLIŞLIKLA KORUZİF MADDE ALIMINI ETKİLEYEN FAKTÖRLER

B Yaman, S Demirtaş

Hacettepe Üniversitesi, İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi Çocuk Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Yanlışlıkla korozif madde içilmesi çocukluk yaş grubunda önemli ev kazalarındandır. Korozif madde içildiğinde önemli erken ve geç dönem sonuçları olabilmektedir. Çocuklukta korozif madde alımını etkileyen faktörleri değerlendirmek amacıyla retrospektif bir çalışma yapılmıştır.

Yöntem: 2000-2004 yılları arasında korozif madde içme ve içme şüphesi ile gelen 60 hastanın yaş grupları, içtikleri korozif maddeler, korozif maddelerin bulunduğu ambalajlar, çocukların korozif maddeleri nasıl aldıkları, korozif maddelerin nerede ve nasıl saklandığı ve ve endeskopi bulguları değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışma döneminde 1-14 yaşları arasında 60 hasta yanlışlıkla korozif madde alarak başvurmuştur. Hastaların %70'i 3 yaş ve altındadır. Hastaların %26.6'sı yağ çözücü, %20'si tuz ruhu, %16.6'sı lavabo açıcı, %26.6 kireç çözücü, %3.3'ü siğil ilacı, %3.3'ü nasır ilacı, %3.6'sı Hidrojen Peroksit almıştır. Hastaların 21'i kız 39'u erkektir. Hastalardan %40'ı korozif maddeyi orjinal kapta alırken, %60'ı diğer kaplardan almıştır. Hastaların %72'sinde annelerin bu maddeleri çocukların ulaşabilecekleri yerde muhafaza ettikleri (mutfak, banyo vb.) saptanmıştır. %60'ı pet şişe ve bardaktaki korozif maddeyi su sanarak almıştır.

Sonuç: 3 yaş ve altı çocuklarda korozif madde alımı yaygındır. Bu yaş grubunda koruma açısından aileye önemli görevler düşmektedir. Korozif maddeleri çocukların ulaşamayacakları yerde saklamaları konusunda aileler uyarılmalıdır. Açıkta temizlik maddesi satan dükkanların artışı ve bu maddelerin uygun olmayan kaplara konulması yanlışlıkla korozif madde alımını arttırmaktadır. Bu nedenle korozif madde kapaklarının kolay açılmayacak şekilde olması ve açıkta temizlik maddesi satan dükkanların denetimi önemlidir.

* * *

FACTORS THAT EFFECT KOROSIVE MATERIAL INGESTION IN CHILDREN

Hacettepe University Medical Faculty, Department of Pediatric Surgery, Ankara

Aim: The ingestion of korosive material is an important home accident at childhood age groups. the ingestion of korosive material has early and late komplikations. This article is about the factors that effect the korosive material intake.

ÖZEFAGUS DİLATASYONU ŞEKİLLERİNE GÖRE KULLANILAN DİLATATÖRLERİN ÖZELLİKLERİ Y Ulus

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı Ameliyathaneleri, Ankara

Özefagus darlığı, çocuklarda sık karşılaşılan cerrahi tedavi gerektirir sorunlardandır. Özefagus darlıklarının tedavisinde dilatasyonun önemli bir rolü bulunmaktadır.

Dilatasyon anterograd, retrograd ve prograd şekillerde uygulanmaktadır. Uygulama şekli özefagusun ne kadar daralmış olduğuna, darlık bölgesi üzerinde genişleme olup olmamasına ve darlığın uzunluğuna göre değişmektedir.

Her bir dilatasyon şeklinde kullanılan dilatatörler farklıdır. Hatta anterograd yolda kullanılan dilatatörler birden fazla çeşittir. Herbir yöntemin uygulama alanları gibi, üstünlük ve riskleri de değişmektedir.

Bir çocuk cerrahisi ameliyathanesi teknikeri bu uygulama şekillerine, uygulanacak dilatatörlerin özelliklerine ve nasıl kullanıldıkları konularına iyi bir şekilde hakim olmalıdır.

Diğer taraftan, dilatasyon sonrasında hastayı takip eden ekibin de uygulanmış dilatasyon şekli ve kullanılan dilatatörlerin özelliklerini bilmesi yerinde olacaktır. Bu şekilde o hastada olması olası riskleri daha iyi öngörebilecek ve hasta takibinde başarısı daha da artabilecektir.

Kısa video görüntüleriyle, çocuk cerrahisinin hemşire ekibine dilatasyon şekillerini ile dilatatörlerin özelliklerini ve risklerini tanıtmak amaçlanmıştır.

* * *

THE PROPERTIES OF DILATATORS USED IN DIFFERENT METHODS OF ESOPHAGEAL DILATATIONS *Hacettepe University Medical Faculty, Department of Pediatric Surgery, Ankara*

Esophageal stricture is one of the frequent reasons that necessitates surgical treatment among children.

Dilatations are performed through anterograde, terrograde and prograde routes. The dilatators do not only differ according to the method, but also according to the variables including the severity, length and the presence or absence of dilation in the proximal part of the stricture.

The advantages and risks of dilatators also vary. Therefore the nurses that follow the children after the dilatation procedure should have an information about the methods of dilatation and the dilators used during the dilatations.

A presentation through video demonstrations has been planned to inform the nurses about the dilatation methods and the instruments used during dilatations.

ÜROTERAPİ UYGULANAN ÇOCUKLARDAKİ BENLİK SAYGISI İLE TEDAVİNİN BAŞARISI
ARASINDAKİ İLİŞKİ

N Güder, N Ünalmiş, N Esentürk, Z Doğan

İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Üroterapi yapılan çocuklardaki tedavinin başarı durumu ile benlik saygıları arasında bir ilişki olup olmadığını saptamak.

Gereç ve Yöntem: Çalışmanın evrenini videoürodinami laboratuvarına başvuran çocuklar,örneklemini ise üroterapi uygulanan 9 yaş üstü 20 çocuk oluşturdu. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından oluşturulan çocukların demografik özelliklerini içeren 12 soruluk anket formu ile hasta anemnez formları, ürodinami raporları, UFM, EMG raporları, TİT sonuçları,üriner US sonuçları ve klinik veriler kullanıldı.Tedavi sonrası idrar kaçırma şikayetleri % 90 ve üstü düzelme olanlar başarılı,%50-90 arasında düzelme olanlar kısmi başarılı, %50'nin altında düzelme olanlar başarısız olarak değerlendirildi.Çocukların benlik saygıları Rosenberg benlik saygısı ölçeği kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular ve sonuç: Elimizdeki ön bulgular, çocukların benlik saygı derecesinin üroterapi uygulama başarısını etkileyebileceğini düşündürmektedir.

* * *

ÇOCUKLARDA UYGULANAN FİZİKSEL TESPİTE İLİŞKİN HEKİM VE HEMŞİRE GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

R Ekti Genç, B Eroğlu, S Şenol, A San Turgay, A İslamoğlu

Ege Üniversitesi İzmir Atatürk Sağlık Yüksekokulu Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Çocuk Cerrahisi Kliniği, İzmir

Hastanın güvenli bir ortamda, suistimal ve her türlü zarar verici durumdan korunarak bakım görmesi temel hasta haklarındandır. Fiziksel tespit, kendisine ve başkalarına zarar verme olasılığı olan hastanın davranışlarını engelleyen, kısıtlayıcı bir uygulamadır. Hemşirelerin hastane ortamında hastanın güvenliğini, fiziksel ve duygusal bakımdan zarar verme olasılığı taşıyan uygulamalara başvurmadan sağlaması önemli bir mesleki yükümlülüktür. Bu araştırma, hekim ve hemşirelerin fiziksel tespit uygulamasına ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak planlanmıştır.

Araştırmanın verileri, fiziksel tespit ile ilgili benzer çalışmalar incelenerek ve konu ile ilgili literatür taranarak oluşturulan anket formu kullanılarak elde edilmiştir. Araştırma, Ege Üniversite Çocuk Cerrahisi Kliniği'nde yapılmıştır. Araştırmanın örneklemine 31 hemşire ve 14 hekim alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdelik hesaplama ve ki-kare testleri kullanılmıştır.

Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre, hekim ve hemşirelerin %64.4'ü çocuk yatağından düşmesin diye tespit yapıldığını, % 71.1'i fiziksel tespit uygulanmasının gerekli olduğunu, %82.2'si tespit için kol bağı kullanıldığını, % 95.6'sı tespiti olan hastayı kontrol ettiğini, %44.4'ü tespite alternatif yöntem olabileceğini belirtmiştir.

Fiziksel tespit uygulamanın, hastayı fiziksel ve psikolojik olarak etkileyebileceği, güvenliği sağlamada tek başına yeterli olmayacağı hatta bazı durumlarda hasta için tehlike yaratacağı unutulmamalıdır.

* * *

STUDYING THE OPINIONS OF PHYSICIANS AND NURSES RELATED TO PHYSICAL RESTRAINT APPLIED TO CHILDREN

Ege University, İzmir Atatürk School Of Health The Medical School Of Ege University, Department Of Pediatric Surgery, İzmir

For a patient to receive a care in a safe environment away from abuse and all types of hazardous situations are among the basic patient rights. Physical restraint is an application which limits and prevents the behaviors of a patient who is likely to cause harm to him/her and others. To provide a patient with safe environment before he/she initiates behaviors likely to give physical and emotional harm is an occupational responsibility of nurses. This research was planned descriptively to determine the opinions of physicians and nurses related to physical restraint practice.

The data of the research were obtained by reviewing the similar studies on physical restraint and by using a survey form prepared through reviewing relevant literature. Research was carried out in Ege University Pediatric Surgery Clinic. The sampling of research included 31 nurses and 14 physicians. In evaluation of data the percentage calculation and chi-square tests were used.

According to the results obtained from research, 64.4 % of physicians and nurses stated that restraint was utilized to prevent the child from rolling off the bed, 71.1 % thought restraint was necessary, 82.2 % stated that an arm restraint was used for restraint, 95.6 % checked out the fixed patient, 44.4 % mentioned that there would be an alternative method for restraint.

It should be kept in mind that application of physical restraint may affect patient physically and psychologically, it is alone may not be sufficient for providing security and even in certain circumstances would be a potential hazard for the patient.

ALATURKA MI, ALAFRANGA MI?

N Emir, İ Ulman, A Avanoğlu

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi AD, Pediatrik Üroloji BD, Üroterapi Birimi, İzmir

Amaç: Ülkemizde iki türlü tuvalet yaygın olarak kullanılmaktadır. Bazı evlerde hem alafanga tuvalet (AF), hem de alaturka tuvalet (AT) mevcuttur. Çalışmamızda çocukların kullandıkları tuvalet tipi ile disfonksiyonel işeme (Dİ) arasındaki ilişki araştırılmıştır.

Hastalar ve yöntem: Toplam 119 çocuk çalışma kapsamına alındı. Bunlardan 22si disfonksiyonel işemeli hastalardı. Diğer 97si sağlıklı çocuklardan rasgele seçildi (kontrol). Önceden hazırlanmış anket formları yüz yüze görüşme yöntemi ile dolduruldu.

Bulgular: Olguların yaş ortalaması $9,2 \pm 3,5$, kız/erkek oranı 63/56 idi. Evinde her iki tip tuvaleti bulunan çocuk sayısı 53 (%45) bulundu. 74 (%62) çocuk sürekli olarak AF, 38 (%32) çocuk AT, yedisi ikisini kullanıyordu. AF kullananlar içinde 9 (%12) hastada Dİ saptandı. AT kullananlarda ise 10 (%26) olguda Dİ mevcuttu ($p=0,056$). Kızlarda bu fark daha belirgindi (%19-%44). Dİ grubunda hastaların %50'si AT kullanırken, kontrol grubunda bu oran %29 bulundu. Bu fark yine kızlarda daha belirgindi (%58-%27). Çocukların tercihleri sorgulandığında, tercih belirten 61 olgudan 16'sı AT, 45'i AF kullandığını kaydetti. AT tercih edenlerin 13 (%81)ü kız idi. AF tercih edenlerde kızların sayısı 25 (%56) bulundu ($p=0,052$). AT tercih edenlerin en büyük çoğunluğu (%62,5) AT'yi daha hijyenik bulmaktaydı. AF tercih edenlerin ilk (%80) gerekçesi ise daha rahat bulmalarıydı. Anneleri eğitilmiş olan çocukların %91'i AF tercih ederken diğer annelerde oran %60 bulundu ($p=0,007$).

Sonuç: Çocukların çoğunluğu alafanga tuvaleti tercih etmektedir. Ancak hijyenik kaygılarla kızlarda bu oran düşmektedir. Alaturka tuvalet kullanan kızlarda disfonksiyonel işeme daha sık görülmektedir. Çocuklarda alafanga tuvalet kullanım oranı anne eğitim düzeyi ile birlikte artmaktadır.

* * *

ALLA-TURCA OR ALLA-FRANCA?

Ege University Faculty of Medicine, Department of Pediatric Surgery, Division of Pediatric Urology, Urotherapy Unit, İzmir

Background: Alla-Turca (AT) and Alla-Franca (AF) are the two most common toilet types in Turkey. The aim of the study was to determine the relation between dysfunctional voiding (DV) in children and the type of the toilet facility used.

Patients and methods: Total of 119 patients were examined. Twenty two patients had DV symptoms. Other 97 healthy patients were randomly selected from those who presented to outpatient clinic for non-urologic complaints or from the kindergarten facility of the hospital. They were asked to fill out a questionnaire including the type of the toilet facility and their preferences. Univariate analysis was performed for the statistical analysis.

Results: Mean age of the patients were $9,2 \pm 3,5$ years with a female to male ratio of 63/56. Fifty three (56%) patients had both type of facility in their apartments. The relative use of AF versus AT was 74(62%) and 38(32%) respectively. DV was present in 9 (12%) of those using AF and in 10 (26%) of those using AT ($p=0,056$). The incidence of DV was more distinct in girls (19% in AF and 44% in AT). The incidence of DV was 50% in AT usage while the incidence was 29% with AF usage. Of sixty one patients who stated their preferences regarding the type of the facility, 16 preferred to use AT while 45 preferred AF. Of those who preferred AT, 13 (81%) were girls. Most of those who preferred to use AT were girls (56%) mostly due to hygienic reasons (62,5%) while those who preferred to use the AF stated that it was more comfortable (80%). Children of educated mothers mostly (91%) preferred AF, this ratio was 60% for the others ($p=0,007$).

Conclusion: Most of the children prefer alla-franca toilets for voiding, however the incidence is lower in girls with increasing hygienic concerns. Dysfunctional voiding is more common in girls using alla-turca facility. The use of alla-franca facility in children correlates with maternal education levels.

MERAM İLÇESİ İLKÖĞRETİM ÇAĞI ÇOCUKLARININ ENÜREZİS SIKLIĞI

S Bilban, Ş Dinçer, H Bakıcı, M Yurtçu

Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi AD, Konya

Amaç: Çevremizdeki okul çağı çocuklarda üriner ve fekal kontinans yaşının, ve çalışma evreninde gece ve gündüz idrar kaçırma şikayeti olan hastaların yüzdesinin saptanması.

Materyal ve Metod: Konya İli merkez ilçelerinden Meram İlçesi ilköğretim okulları çalışma evreni olarak seçilerek tanımlayıcı bir araştırma yapıldı. Meram İlçesi'ndeki 82 ilköğretim okulu içerisinde basit rastgele örnekleme yöntemi ile 4 okul seçildi. Hazırlanan anket formunda, ailelerden çocuklarının idrar ve kakalarını tutabildikleri ay ile gündüz ve/veya gece altını ıslatma (idrarnı kaçırma) şikayetlerinin olup olmadığı sorgulandı.

Bulgular: Ailesi ankete katılan öğrenci sayısı 1399 olup, çocukların yaş ortalaması 9.59 ± 1.75 yıl idi. Çocukların genelinde idrarını tutabilme yaşı 21.96 ± 7.06 ay, kakasını tutabilme yaşı 22.66 ± 7.13 ay olarak bulundu. İdrar kaçırma şikayeti olan 71 (%5.1) çocukdan 34'ünde (%2.4) gündüz ve gece idrarını kaçırma, 37'sinde (% 2.7) sadece geceleri yatağını ıslatma şikayeti saptandı.

Üriner kontinansın sağlandığı yaş erkek çocuklarında (22.57 ± 7.43 ay) kız çocuklarından (21.37 ± 6.65 ay) anlamlı olarak büyük ($p=0.002$) ve yine fekal kontinansın sağlandığı yaş erkek çocuklarında (23.07 ± 7.28 ay) kız çocuklarından (22.26 ± 6.96 ay) anlamlı olarak büyük ($p=0.033$) bulundu.

Gündüz ve gece idrar kaçırma şikayeti olan 34 çocuğun 21'inin erkek (% 61.8) ve 13'ünün kız (% 38.2) olduğu, bir başka ifade ile çalışmadaki erkek çocuklarının %3.1'inde ve kız çocuklarının %1.8'inde gündüz ve gece idrar kaçırma şikayetinin olduğu ancak her iki cins arasında anlamlı fark olmadığı saptandı ($p=0.165$). Yalnız gece yatağını ıslatma şikayeti olan 37 çocuğun 27'sinin erkek (% 67.6) ve 10'unun kız (% 32.4) olduğu, yine bir başka ifade ile çalışmadaki erkek çocuklarının % 3.9'unda ve kız çocuklarının % 1.5'inde yalnız gece yatağını ıslatma şikayetinin olduğu ve erkeklerde bu oranın kızlardan anlamlı olarak fazla olduğu saptandı ($p=0.001$).

Sonuç: Üriner ve fekal kontinansın sağlandığı aydan sonra çocukların idrar kaçırmaya devam etmelerinin bir hastalık belirtisi olduğu ve bunun tedavi edilmeden, ileri yaşlarda kendiliğinden düzelmeyeceği konusunda aileler bilinçlendirilmelidir.

* * *

THE FREQUENCY OF ENURESIS IN CHILDREN IN PRIMARY SCHOOL IN MERAM, KONYA

Selçuk University Meram Faculty of Medicine, Department of Pediatric Surgery, Konya

Purpose: To determine the age of urinary and fecal continence and percentage of patients who complained from incontinence during night and day at our environment.

Material and Method: A descriptive investigation was carried out by choosing the primary schools as research area in Meram of Konya. Of 82 primary schools four schools were randomly chosen for a simple sampling procedure. In the questionnaire the families were asked if they had any complaint about their children having urinary and nocturnal incontinence and/or which month their children are continent regarding urination and defecation.

Result: The number of students whose family filled in the questionnaire was 1399, and mean of age was 9.59 ± 1.75 . It was found that urinary continence in the children at the age of 21.96 ± 7.06 months, and fecal continence at 22.66 ± 7.13 months. Of 71 children who complained of urinary incontinence, 34 children (2.4%) were incontinent during night and day, 37 children (2.7%) were urinary incontinent during only night.

The age of urinary continence in the boys (22.57 ± 7.43 months) was significantly higher than the girls (21.37 ± 6.65) ($p=0.002$) and the age of fecal continence in the boys (23.07 ± 7.28 months) was significantly higher than the girls (22.26 ± 6.96) ($p=0.033$).

Of 34 children who complained of urinary incontinence during night and day, 21 were boys(61.8%) and 13 girls in other words, it was found that 3.1% of the boys and 1.8% of the girls were urinary incontinent during night and day, but there was no significant difference between both the genders($p=0.165$). But 27(67.6%) of 37 children who complained of nocturnal incontinence was boys and 10(32.4%) was girls. In other words, 3.9% of the boys and 1.5% of the girls complained of only nocturnal incontinence and it was determined that this proportion in the boys was significantly higher than the girls($p=0.001$).

Conclusion: The families should be informed that if children continue urinary incontinence after the month in which urinary and fecal continence begins, this situation is the sign of disease and this case can't be spontaneously corrected in future.

SPİNAL PATOLOJİLİ HASTALARIN DEĞERLENDİRİLMESİNDE VIDEOÜRODİNAMİ N Ünalınış, H Emir

İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Çocuk Ürolojisi Bilim Dalı

Amaç: Spinal patolojili hastaların videoürodinami incelemeleri geriye dönük olarak değerlendirilerek yöntemin yararlılığı araştırılmıştır.

Hastalar ve Yöntem: 2002-2004 yılları arasında videoürodinami laboratuvarımızda 3 ay - 16 yaş arası 55 kız 35 erkek toplam 90 spinal patolojisi olan hastaya videoürodinami incelemesi yapıldı. İşlem öncesi hazırlığı takiben, transüretal veya suprapubik kateter ile mesaneye kontrastlı distile su infüzyonu ve basınç ölçümleri yapıldı. Aynı anda rektal basınç ve perianal yüzey elektrodu ile EMG kaydı alındı. Dolum fazı sonrası işeme fazı kayıtları yapıldı. Dolum fazında ve işeme fazında belli aralıklarla skopik görüntüler alındı. İnceleme her hastada en az iki kez yapılmaya çalışıldı. Maksimal sistometrik kapasite, komplians, kontraktilite, sensitivite, inkontinans, işeme paterni, işeme sonrası rezidüel idrar miktarları kaydedildi, dolum ve işeme fazlarında mesane konturları, VUR varlığı ve mesane boynu skopik olarak değerlendirildi

Bulgular: İki yaş altı 2 hasta haricinde hastaların tümünde değişik vidoürodinamik patolojiler belirlendi. Maksimal sistometrik kapasitesi hastaların % 52'sinde, komplians % 45'inde düşük olarak bulundu. Hastaların % 64'ünde hiperrefleks detrusor kontraksiyonları mevcuttu ve % 62'sinde dolum fazında inkontinans belirlendi. Hastaların 32'si işlem sonrası işetelemedi, işeyebilen hastaların sadece 11'inde işeme eğrisi normal olarak değerlendirildi ve 35 hastada yüksek rezidüel idrar varlığı belirlendi. Skopik incelemelerde, 28 hastada düzensiz, tarbeküle mesane cidarı veya divertikül varlığı belirlendi, 20 hastada değişik derecede vezikoureteral reflü saptandı.

Sonuç: Spinal patolojili hastaların önemli bir kısmında üriner sistem bozuklukları saptanmıştır. Videoürodinami bu hastaların tedavilerinin düzenlenmesinde ve daha sonraki dönemlerde işlemin periyodik olarak yinelenerek düzenli bir şekilde takiplerinin yapılmasında oldukça yararlıdır.

* * *